

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 10. 11. 2016, č. j. 7 As 222/2016 – 26, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 2. 2017, č. j. 31 A 14/2017 – 37,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se podáním označeným jako „žaloba“ domáhal u Krajského soudu v Brně zrušení usnesení žalovaného ze dne 10. 11. 2016, č. j. 7 As 222/2016 – 26. Tímto usnesením žalovaný zamítl návrhy žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti vedené pod sp. zn. 7 As 222/2016 a vyzval jej k zaplacení soudního poplatku a doložení zastoupení.

[2] Krajský soud v záhlaví označeným usnesením „žalobu“ odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“). Napadené usnesení je rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, které není možné napadnout opravnými prostředky podle soudního řádu správního ani podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu. V posuzované věci tedy chyběly podmínky řízení a tento nedostatek byl neodstranitelný.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností. Tvrdil, že napadené usnesení vydala „*vyhloučená nezákonná*“ předsedkyně senátu JUDr. Skoumalová. Stěžovatel neměl možnost se ke složení senátu vyjádřit. V „*tajném soudě*“ v řízení vedeném pod sp. zn. 31 A 14/2017 jednal nezákonný úředník a usnesení vydal nepřislušný úřad. V dané věci nebyly splněny podmínky řízení pro vydání

napadeného usnesení a v poučení tohoto usnesení je jako opravný prostředek nesprávně uvedena kasační stížnost namísto odvolání.

[4] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení o kasační stížnosti a shledal, že nejsou splněny.

[5] Projednávaná kasační stížnost je evidentně další z bezpočtu stěžovatelových podání zcela zřetelně šikanózní povahy, jimiž zneužívá své právo na soudní ochranu poskytovanou právním řádem České republiky a garantovanou jejím ústavním pořádkem. Nejvyšší správní soud se dosud vždy snažil vysvětlit stěžovateli nesmyslnost a bezprávnost jeho počínání, avšak zcela marně.

[6] Nejvyšší správní soud si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. Okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), však nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Chování stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, tedy případů, *„kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené“* (viz např. rozsudek ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 – 48, č. 869/2006 Sb. NSS).

[7] Stěžovatelovo systematické zneužívání práva na soudní ochranu brání, aby správní soudy, jak na úrovni jednotlivých krajských soudů, tak na úrovni Nejvyššího správního soudu, mohly poskytovat účinnou a včasnou ochranu těm, jejichž subjektivní veřejná práva mohou být skutečně ohrožena či dotčena.

[8] V souladu se zásadou hospodárnosti řízení proto soud nepřistoupil k provedení dalších procesních úkonů a upustil i od zevrubnějšího odůvodnění tohoto rozhodnutí. Stěžovatel jej velmi dobře zná.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 větou první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky a, jak je stěžovateli známo, není proti němu přípustná žádná z žalob ve správním soudnictví ani jiný prostředek ochrany poskytovaný soustavou soudů České republiky.

V Brně dne 30. března 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu